

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2307/2022
21.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца Републике Србије, Основног суда у Лесковцу, против извршног дужника АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Ђушић, адвокат у ..., ради наплате судске таксе, одлучујући о ревизији извршног дужника изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2149/21 од 14.09.2021. године, у седници већа од 21.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији извршног дужника.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија извршног дужника изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2149/21 од 14.09.2021. године.

Образложење

Решењем о извршењу Основног суда у Лесковцу П 2643/20 од 06.04.2021. године обавезан је извршни дужник да у року од 5 дана плати судске таксе на тужбу, првостепену пресуду, жалбу, опомене и казнену таксу у укупном износу од 23.415,00 динара и одређено је извршење на целокупној имовини извршног дужника уколико у остављеном року не изврши уплату наведеног износа.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 2149/21 од 14.09.2021. године усвојена је жалба извршног дужника и првостепено решење преиначено тако што је обустављено извршење ради наплате судских такси у укупном износу од 23.415,00 динара и укинута све до сада спроведене извршне радње и одбијен је захтев извршног дужника за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепеног решења извршни дужник је благовремено изјавио ревизију побијајући га у делу којим је одлучено о тошковима жалбеног поступка због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члан 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. става 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања

судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Судске таксе не чине главни захтев и различите су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе. Стога нема потребе за новим тумачењем права, за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана и од општег интереса, нити је потребно уједначавање судске праксе.

На основу изнетог, Врховни касациони суд је применом члана 404. става 1. у вези члана 420. става 6. ЗПП и члана 39. ЗИО („Службени гласник РС”, бр. 106/15...9/20) одлучио као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. става 2. тачке 5) у вези члана 420. става 6. ЗПП и 39. ЗИО, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 27. ЗИО („Службени гласник РС”, бр. 106/15...9/20) прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка. Сходно наведеном, ревизија у овом поступку није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. у вези члана 420. става 6. ЗПП и члана 39. ЗИО, одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић